

עפ"ג 24052/12 - מוסטפא סלאיימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים לפני השופטים: י' נעם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 24052-12-15 מוסטפא סלאיימה נ' מדינת ישראל

המעורער מוסטפא סלאיימה

ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

נגד

המשיבת מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

סגן הנשיא י' נעם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דיןו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבט) בת"פ 40021-03-15, מיום 27.10.15, לפי נידון המעורר לשמונה חודשי מאסר בפועל (בנכוי ימי מעצרו), לששה חודשים מאסר על-תנאי, לפסילה מלאהציק רישון נהיגה לתקופה של תשעה חודשים, לפסילה על-תנאי מלאהציק רישון נהיגה למשך 10 חודשים, וכן לכנס בסך 4,000 ₪, או 30 ימי מאסר תMOREתן. גזר-הדין ניתן בעקבות הרשעתו של המעורר, על-פי הודהתו, בעבירות שלහן: גניבת רכב - לפי סעיף 413(ב)(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); נהיגה בפיזיות ורשלנות - לפי סעיף 338(1) לחוק; הפרעה לשוטר - לפי סעיף 275 לחוק; ונוהga ללא רישון - לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

הודאותו של המעורר ניתנה בגדרו של הסדר טיעון, לפיו הוגש נגדו כתוב-אישור מתוקן. הסדר הטיעון לא חל על העונש.

2. להלן עובדות כתוב-האישור המתוקן העומדות ביסוד ההודהה וההרשעה, כפי שפורטו בגזר-דיןו של בית-משפט קמא. ביום 11.3.15 בשעות אחר הצהרים, ברחווב לינקולן בירושלים, גنب המעורר קטנווע, באמצעות שימוש במפתח מאולתר. המעורר נסע בקטנווע מרחוב לינקולן לכיוון מזרח-ירושלים. בהגיעו לאזור שער שכם, הבחן בשוטרים שצעקו לעברו, מספר פעמים. בתגובה, החל המעורר לנוהג בקטנווע בדרך פוחצת ונמהרת, שהיה בה כדי לסקן חי אדם, תוך שהוא נע וועבר בין הנטיים בדרך המסכנת את כל' הרכב האחרים בכביש, ואף פגע בחלקו האחורי של רכב

שנשע לצד. בשלב זה איבד המערער שליטה על הקטנווע, ואחד השוטרים החל להתקרב אליו. בתגובה, עלה המערער על הקטנווע והמשיך לרכב בדרכו, תוך שהוא נושא בניגוד לכיוון התנועה ומסכן משתמשים אחרים בדרכו. כל זאת بينما המערער בשעה שלא היה ברשותו רישיון נהיגה בר-תוקף. בגין המעשים האמורים הורשע המערער, כאמור, בעבירות גניבת רכב, נהיגה פוחצת ברכב, הפרעה לשוטר ונוהגה ללא רישיון נהיגה.

3. המערער הנו רוק כבן 20, בן למשפחה המונה זוג הורים וששה ילדים, המתגוררת בענאתה החדשה. מתסקרים שירות המבחן שהוגש לבית-משפט כמו עולה, כי הלה סיימ' 12 שנות לימוד ובמהמשך פנה לשוק העבודה לצורך סיוע בפרנסת משפחתו. בשנים האחרונות עבד בחברת אלומיניום בירושלים. אין לחובתו הרשעות קודומות ומדובר בمعدיתו הפלילית הראשונה והיחידה. בשיחתו עם קצינת המבחן נטל המערער אחירות למשאי והביע חרטה עליהם. קצינית המבחן התרשמה, כי המערער הוא בעל אישיותILDותית ובלתי בשלה, בעל דימוי עצמי נמוך וחסכים רגשיים; וכי במצבים שביהם חש המערער פגיעה, מתח ולחץ, נטה הוא לפעול באימפרסיוניזם ואגressive, מבלי לש考 את השלכות מעשיו. להערכתה, עונש של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות עשוי להיות ענישה הולמת ומרתיעה, המשקפת את חומרת העבירה ואופייה, מבלי שהדבר יחשוף את המערער לגורם ערבייניים.

3. בגזר-דינו עמד בית-משפט כמו על חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, הן העבירה של גניבת רכב וה Hebrawot שנלווה להן - המגניות על ערך השמירה על הקיין ורכשו של הפרט והציבור; הן העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - המגנה על ערך השמירה על שלטון החוק ואכיפתו; והן ובעיקר העבירה של נהיגה פוחצת ברכב - הטומנת בחובה סיכון לחי אדם, נהגים והולכי רגל. בהתייחסו לחומרת מעשיו של המערער ציין בית-המשפט, כי מעבר לפגיעה הרcosaית שבגניבת האופנווע, והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, הביע המערער "זלוול משועם בשוטרים שביקשו לעזרו אותו בתפרעותו ולמנוע את המשך ביצוע העבירות", והכל - "תוך נסעה פראית ומעבר מנתיב לנתייב". בית-המשפט הוסיף וציין, כי אכן מדובר במדד שנמדד בפרק זמן קצר, אך המערער "התכוון ותכנן את מעשיו, עד אחר צעד", וכי מדובר באירוע מתגלגל, בעבירה שגרורה עבירה, שהיא בידי [המעערער] לעצמו במספר הזדמנויות, אך הוא בחר להמשיך ולבצע את המעשים, גם לאחר שנקרה לעצור על-ידי שוטרים". בית-משפט קבע, כי מתחם הענישה ההולם הוא מאסר בפועל הנע בין שמנה חדשים לבין 24 חודשים, הצד מאסר על-תנאי וקנס. בכל הנוגע לעונש המתאים בתוך המתחם התקיים בית-משפט כמו, בין-האר, להודאותו של המערער, לחרטה שהביע על מעשיו וכן לעובדה שמדובר בטעיה פלילת ראשונה ויחידה. משכך, מצא בית-משפט כמו לגזר על המערער מאסר ברף הנמור של המתחם, קרי - לתקופה של שמנה חדשים, בנוסף לרכיבי הענישה שצוינו לעיל.

3. בערעורו מלין המערער על חומרת העונש, הן ביחס למתחם העונשה, והן בזיקה לעונש המתאים שנקבע בתור המתחם. בכל הנוגע למתחם שנקבע, גרס ב"כ המערער, כי המתחם אינו מתיישב עם רמת העונשה הנהוגה בעבירות מן הסוג שבו הורשע מרשו. בהקשר זה ציין, מבלי להקל בחומרת עבירות גניבת רכב, כי בעניינו מדובר בגניבת רכב דו-גלאלי, וכי בראיותו של המערער מהשטרים בעת מעצרו, נבעה מ"לחץ רגעי" שלא מאפיין את התנהלותו בדרך כלל. ב"כ המערער אף הlion על העונש המתאים שנקבע למערער, בציינו כי גזר-הדין החמיר עם המערער יתר על המידה, הן ברכיב המאסר בפועל, והן בריכיבי העונשה הנוספים, ובפרט כאשר מדובר ב"עיר בוגר" שבו הסתמכותו הראשונה עם החוק. לגרסתו, לנוכח נסיבותו האישיות של המערער, ולאור המלצת שירות המבחן, ניתן היה להסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות; בפרט כאשר המערער היה נתון במעצר בתקופה של כחודש, ובהמשך - ב"מעצר בית" במשך מספר חודשים נוספים. עוד טען ב"כ המערער, כי בהטלת מאסר בפועל יש כדי לחסוף את מרשו לאוירה עברינית זרה לו, ואף להסביר לו נזק נפשי, וכי גם מטעמים אלו ראוי היה להסתפק במאסר בעבודות שירות. לחולופין, ביקש ב"כ המערער לסתות ממתחם העונשה לקולא מטעמי שיקום.

4. ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור מכלול טעמיה של הערכת הדינית בגזר-דינה.

5. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגיעו לכלל מסקנה, כי דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכת הדינית; וכי התערבותה בעונשים שנגזוו על-ידי הערכת הדינית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלת טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת העונשה הרואה (ראו למשל: ע"פ 14/1880 עמש נ' מדינת ישראל (19.11.14); ע"פ 448/14 מדינת ישראל נ' איזורי (24.11.14); וע"פ 4235/14 רaad חטיב (3.2.15)). נפסק, כי גדרי התערבות האמורים נותרו על כנמם גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ע"פ 7430/13 שחרור טוחסונוב נ' מדינת ישראל (3.3.14); וכן: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13); וע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מדינת ישראל (24.4.14), בפסקה 10).

בעניינו, לא קמה עילה להתערב במתחם העונשה שנקבע על-ידי בית-משפט קמא. בקביעת המתחם הביא בית-משפט קמא את מלאו השיקולים הרלבנטיים, ובכללם: מהות העבירות והערך המוגן על-ידן; נסיבות ביצוע ומדיניות העונשה הנהוגת. כפי שצין בית-משפט קמא, נסיבות ביצוע העבירות חמורות. המערער, ב"airo'ut מתגלג'" (כלשון בית-משפט קמא), ביצע שורה של עבירות, המצביעות על תעוזתו העברינית ועל-כך שמורא החוק וגורמי אכיפתו הם ממנה

והלאה. כאמור, הוא גנב קטנווע באמצעות התנעטו בפתח מאולתר, ובהמשך רכב על הקטנווע בדרך פוחצת ונמהרת, תוך נסעה בפראות ומעבר מנתיב לנתייב, אגב סיכון כל' הרכב האחרים בכביש. גם כאשר איבד את השלווה על הקטנווע אחד השוטרים התקרב אליו, המשיך המערער ברכיבתו על הקטנווע אגב נסעה בנגדו לכיוון התנעטה תוך סיכון המשתמשים בדרך; וכל זאת כאשר לא היה ברשותו רישון נהיגה. לנוכח מקבץ העבירות ונסיבות ביצוען - הן בהיבט הרכושי, הן בהיבט של צלול בגורמי אכיפת החוק, והן בהיבט של סיכון ביטחון המשתמשים בדרך; ועל-כך מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של גנבת רכב ונוהגה פוחצת בו ללא רישון נהיגה - לא מצאנו עילה להטעב במסקנותו של בית-משפט קמא בדבר מתחם הענישה שנקבע על-ידי; קרי - מסר בפועל הנע בין שמוונה חדשים לבין 24 חודשים.

בנוסף, לא קמה עילה להטעב בעונש המתאים שנקבע על-ידי הערכתה הדינית בתחום המתחם; שכן רכיב המסר בפועל עומד ברף התחтон של המתחם, יותר הרכיבים - המסר על-תנאי, הפסילה מלאחזיק רישון נהיגה, הפסילה על-תנאי והקנס - הולמים וראוים. בית-משפט קמא התחשב בעובדה שמדובר ב"עיר בוגר", שזו לו מעידתו הפלילית הראשונה והיחידה, וכן הביא בחשבון את הودאותו של המערער והחרטה שהביע על מעשיו. שיקולים אלו הובאו בחשבון בקביעת העונש המתאים, והטלת המסר ברף התחтон של המתחם. לא מצאנו, כי בנסיבות של המקה דן קיימים שיקולים, הנוגעים לשיקומו של המערער, שיש בהם כדי להצדיק חrigה ל科尔א המתחם.

על-כן סבורים אנו, כי לא נפלה כל טעות מהותית ברכיבי הענישה, והעונש שהוטל על המערער אינו סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואיה. ומשכך, לא קמה עילה להטעב בגזר-הדין.

6. על-יסוד האמור לעיל, הערעור נדחה.

המעערער יתיצב לריצוי המסר בפועל ביום 16.7.2016 בשעה 09:00 בבית המעצר "גיצן" שבמחוז כלא "אילון".

ניתן היום, ט' אייר תשע"ז, 17.5.16, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

המציאות תמציא עותקים מפסק-הדין לבאי-כוח הצדדים, לשירות המבחן ולשב"ס.

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא